

עת"א 64107/01/23 - עדיאל קורליאונה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 64107-01-23 קורליאונה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני העותר נגד המשיב	כבוד השופט מיכאל קרשן	עדיאל קורליאונה
שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר		

בשם העותר: עו"ד מוטי אזולאי

בשם המשיב: עו"ד רותם כ"ץ עקיבא; עו"ד רועי קליפה - יועמ"ש

פסק דין

לפני עתירת אסיר בנוגע לדין משמעתי שנעשה לו ביום 2.1.2023. העתירה נדונה יחד עם שלוש עתירות אסיר נוספות שעוררו שאלות עקרוניות משותפות בנוגעות להליך המשמעתי החל בעניינם של אסירים, והטיפול בה ארך זמן כדי לאפשר למשיב לשקול את הערות בית המשפט.

ביום 26.3.2024 הגיש המשיב הודעת עדכון וכתב תשובה משלים, בו הודיע על תיקון פקודת הנציבות 04.13.00 (להלן: **הפקודה**) בהתאם לחלק מן ההערות שהושמעו במהלך הדיונים.

בהמשך לכך התקיים ביום 9.4.2024 דיון משותף בעתירות, במסגרתו ניתן פסק דין מוסכם בעניינו של העותר בעת"א 73444-01-23. ביום 30.4.2024 הודיע המשיב כי שעה להמלצותי בעניינם של שני עותרים נוספים וניתן פסק דין מוסכם בעניינם (עת"א 25535-09-22 ועת"א 26252-01-23).

נותר אפוא להכריע בעניינו של העותר כאן.

לאחר שקילת עמדות הצדדים ועיון במסמכי ההליך המשמעתי שנעשה לעותר ובמסמכים הנלווים שהוגשו לעיוני, באתי לכלל מסקנה כי מן הדין לקבל את העתירה באופן פרטני, מבלי להכריע בשאלות עקרוניות הנוגעות לדין המשמעתי לאסירים.

אין חולק כי המעשה בגינו הועמד העותר לדין משמעתי היה קיום קשר אסור עם סוהרת, וזאת בעקבות תלונת הסוהרת על כך שהעותר שלח לה, באמצעות ידידה שלו, הודעה לטלפון הנייד, לפיה מעוניין הוא להיות עמה בקשר.

ואולם, העבירה שנרשמה בגיליון המשמעת של העותר הייתה עבירה לפי סעיף 56(5) לפקודת בתי הסוהר "קיום תקשורת בכתב, בע"פ או בדרך אחרת עם אסיר", שהיא עבירת משמעת של סוהר ולא של אסיר. רק בדיעבד תיקן מאן דהוא בכתב יד את עבירת המשמעת לעבירה לפי פרט 041 "הפרת הסדר והמשמעת".

המעשה שיוחס לעותר היה קיום שיחות וואטסאפ עם סוהרת "שבתאריך 3/1/23 מסיימת את השירות בשב"ס". העותר לא הודה בביצוע העבירה, טען כי ידידה שלו שלחה את ההודעות והסוהרת הייתה מעוניינת בהן, והוסיף שהפקודה אינה אוסרת על קשר בין אסיר לבין מי שכבר אינו בשב"ס. הוא ביקש להעיד להגנתו את הסוהרת בה עסקין, ומבוקשו לא ניתן לו בנימוק הבא: "הוסבר לאסיר שאי אפשר להביא את הסוהרת שהיא בחופשת פרישה".

בהכרעת הדין נרשם כך: "האסיר מורשע על סמך שמפקדת בית הסוהר + קמ"נית ערכו שיחה להבהיר לא ליצור קשר עמה ואתה הפרת את ההבטחה. כמו כן הסוהרת אז טרם שוחררה משב"ס והיא בתקופת חופשת שחרור והדבר מפריע לה. במידת הצורך תפנה למשטרה להגשת תלונה".

על האסיר הוטלו אמצעי המשמעת הבאים: אתראה, אזהרה חמורה, ו-7 ימי בידוד.

עיון מקרוב בקורות ההליך מלמד כי נפלו בו הפגמים המשמעותיים הבאים:

א. העותר הועמד לדין בעבירת משמעת שרלוונטית לסוהר;

ב. העותר ביקש להעיד להגנתו את הסוהרת, והדבר לא ניתן לו, בניגוד לסעיף 5.ו. לפקודה, שמחייב לשמוע עדי הגנה, אלא אם כן עשה קצין השיפוט שימוש בסמכותו בסעיף 5.ח. לפקודה, וקבע שהדבר לא יועיל לבירור המשפט.

בעניינו לא נקבע כי עדות הסוהרת לא תועיל לבירור המשפט, אלא שלא ניתן להביאה לעדות משום שהיא בחופשת שחרור. עמדה זו לא ניתן לקבל לגופה, והיא סותרת את האמור בסעיף 5.ט. לפקודה הקובע כדלקמן: "לא הופיעו עדי האסיר לדיון מכל סיבה שהיא שאינה בשליטתם, יידחה המשך הדיון לתאריך שייקבע על ידי קצין השיפוט".

ג. האסיר טען במפורש לפני קצין השיפוט, ובמסגרת הדיון בעתירה הציג מסמך שתומך לכאורה בדבר, כי במועד ביצוע עבירת המשמעת הייתה הסוהרת כבר

משוחררת, באופן שמשמיט את הקרקע תחת עבירת המשמעת שיוחסה לעותר.

טענה זו לא בוררה על ידי קצין השיפוט והחלטתו לא לאפשר לעותר להעיד את הסוהרת יצרה קושי מובנה לעותר להתמודד אם הנטען נגדו.

ד. גם אם נכון האמור בהכרעת הדין, כי במועד ביצוע העבירה הייתה הסוהרת שייכת עדיין ארגונית לשב"ס, ברי כי הייתה בחופשת שחרור ולא נמנתה על הסגל בבית הסוהר. ספק רב בעיניי אם התקיימה בנסיבות אלה עבירת המשמעת של הפרת הסד והמשמעת בבית הסוהר (שיוחסה בדיעבד לעותר).

הצטברות פגמים זו אמורה הייתה להביא את היועץ המשפטי לעשות שימוש בסמכותו ולבטל את הדין המשמעותי. כך לפני תיקון הפקודה וכך בוודאי אחרי התיקון, אשר חידד את סמכותו של היועמ"ש לעשות כן במקרי עיוות דין.

מצאתי כי בהליך המשמעותי שנעשה לעותר נפלו פגמים היורדים לשורש ההליך ומחייבים את ביטולו. החלטת היועמ"ש הקודם לא לבטל את ההליך נוכח פגמים אלה לוקה באי סבירות קיצונית, ואין מנוס אלא להתערב בה.

מבוטל אפוא הדין המשמעותי שנעשה לעותר, אשר עמד במרכזה של עתירה זו.

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ד, 15 מאי 2024, בהעדר הצדדים.